

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

Before ਡੀ.ਫਾਲਸ਼ਾ ਜੇ., ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1962 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 164

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਸੈਕਿੰਡ ਅਮੈਂਡਮੈਂਟ ਐਂਡ ਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1962 ਦਾ XXV)—ਐੱਸ. 11(a)-ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਸੈਕਿੰਡ ਅਮੈਂਡਮੈਂਟ ਐਂਡ ਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1962 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11(ਏ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਉਪਬੰਧ ਵੈਧ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਰਾਜ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਯੋਗ ਹੈ।

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ, 25 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ. ਫਾਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੇਸ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 24 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਲਿਖਤ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2, ਮਿਤੀ 6 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਅਤੇ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959, ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਅਣਉਚਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।

ਐਚ.ਐਸ.ਵਾਸੂ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ.ਵਾਸੂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ।

L. D. ਕੋਸ਼ਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ S. C. ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਫਾਲਸ਼ਾ, ਸੀ.ਜੇ.—ਇਹ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਖੰਡਨ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ) ਦੂਜੀ ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ, 1962, ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ 1962 ਦਾ ਐਕਟ 25 ।

ਸੇਧ ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(4) ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ-

"ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਐਨਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ "ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ..... ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰੇ: ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਦੀ ਲੋੜ ਰੂਪ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਫੈਸਲਾ! ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(4) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼" ਦੇ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 42. ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਵਫਦ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੇਧਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੇਧ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਸੈਕਸ਼ਨ 21(4) ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ:—

"(4) ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਸੈਕਿੰਡ ਅਮੈਂਡਮੈਂਟ ਐਂਡ ਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1962 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(5) ਈਸਟ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ), ਦੂਜੀ ਸੇਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ, 1962, ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਏਕੀਕਰਨ) ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹਾਇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਏਕੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(6) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਥਾਰਟੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਵਕਤ ਵਿਚ।

(7). ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।"

ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਉਪਬੰਧ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ-

“ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਏਕੀਕਰਨ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ) ਦੂਜਾ। ਸੇਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ, 1962:-

“(a) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਜੋਂ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। , ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। .....

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਸੇਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 21(4) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ, ਪਰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਵੈਧ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਹ ਅਵੈਧ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਇੱਕ ਇੱਕਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ

ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਜੋਂ

-4-

ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨੁਕਸ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਜਾਦਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਐਂਬਲੀਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਬਿਗ ਲੈਂਡਡ ਅਸਟੇਟ ਐਂਡ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮ ਐਕਟ 1954 ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਸੈਂਬਲੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦਾ ਗਠਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਰਾਜ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 1958 ਦਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 7 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੈਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਰਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ M/s. ਵੈਸਟ ਰਾਮਨਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਕੰ., ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 1949 ਦੇ ਮਦਰਾਸ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਸਪਲਾਈ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗਜ਼ (ਐਕਟਿਵ) ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 1954 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗੁਲਾਬਰਾਓ ਕੇਸ਼ਵਰਾਵ ਢੇਲੇ ਬਨਾਮ ਪਾਂਡੁਰੰਗ ਭਾਨਜੀ ਢੇਮੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਜਿਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਚੋਣ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1954 ਦਾ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1955 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਕਿ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਸਨ, ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ

ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

-6-

ਸੀ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਵੈਧ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੰਨੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੈਧ ਹੋਣ ਲਈ.

ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਤਕਨੀਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਵੱਖਰੇ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(4) ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 11(a) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁਣ ਦੁਕਵੇਂ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Govinder Singh
TRANSLATOR

